

Никополь, който билъ завзетъ отъ ромжинските войски и отъ 19-и Костромски полкъ. Самъ главнокомандващиятъ довелъ на подкрѣпление двѣ бригади подъ началството на генералъ-лейтенанта князя Шаховской, и една дивизия (30-та) отъ войските на четвъртия корпусъ, токо що прѣминжла Дунава. Тѣзи подкрѣпления стигнали на мястото на 14 юлия.

Всичка русска войска била около 30,000, именно 36 баталиона, 30 ескадрона и 186 топа.

Когато дошло опредѣленото за нападанье врѣме, рускиятъ войски се раздѣлили на двѣ части: *) едната частъ била назначена да дѣйствува на дѣсния флангъ (крило), на сѣверъ отъ шосето; тя била подъ началството на генералъ-лейтенанта Вельяминова; — другата частъ, подъ прѣкото началство на князя Шаховской, била на лѣвия флангъ, т. е. между Гравица и Радишево, къмъ краищата на тѣзи двѣ части се намѣрвали резерви, отъ които лѣвата резерва се намѣрвала подъ началството на генерала майора Скобелева.

Нападаньето починала лѣвата русска частъ подъ Шаховской. Къмъ 9 часа сутринта той дошелъ до Радишево, взелъ го безъ бой и испроводилъ частъ отъ войските си по рѣтоветъ на сѣверъ и истокъ отъ това селце. Къмъ 10 часа турцитъ взели да гърмѫтъ; при първото имъ хвѣрлянѣ конътъ на единъ офицеринъ билъ убитъ, а самъ той силно раненъ. Тукъ се заловилъ артилерийски бой, който се продължавалъ до $2\frac{1}{2}$ часа слѣдъ пладне; въ всичко това врѣме пѣхотата не гърмѣла.

Въ това сѫщото врѣме лѣвий отъ страни отредъ на Скобелева, оставилъ Богота, и въ гжестата мъгла не-видимо дошълъ до Кришина, оставилъ тамъ полковника

*) Считамъ за излишно да расправямъ подробно расположението на войските и разните места, които тѣ завзели, най-много защото имамъ прѣдъ видъ да не уморявамъ читателя съ голѣми и заплетени подробности, не понятни безъ карта и чертежи.